

Theater Binaire hokjes en beperkende labels tonen vandaag hoe sociaal geconstrueerd seksualiteit is. 'Seks(e)(n)' tast de prikkeldraad errond af.

De Koe op zijn kwetsbaarst

Seks(e)(n)

De Koe & Mugmetdegouden-tand. Op tournee tot 21/12.

★★★★☆

Seks(e)(n) is losjes gebaseerd op Goethes roman *Die Wahlverwandtschaften* (1809), een soort 19de-eeuws *Temptation Island* waarin de ongerepte natuur als metafoor diende voor onze seksualiteit. Anno 2019 is die natuur in hoge mate aangetast - zo toont de klimaatcrisis - maar wordt ook de binaire kijk op gender en seksualiteit bevestigd die eeuwenlang als 'natuurlijke' norm gold.

Net als het boek opteert het stuk voor twee mannen en vrouwen - De Koe-spelers Natali Broods, Willem de Wolf en Peter Van den Eede en de Nederlandse actrice Lineke Rijxman. Goethes decor onderging wel een radicale ingreep: op scène roepen de acteurs de gecultiveerde Aziatische natuur of de paradijselijke tuin van couturier Dries Van Noten op (die een hilarische running gag blijkt). Het is 'haute nature', knip-oogt Van den Eede, wildernis op mensenmaat.

Talige hokjes

In *Seks(e)(n)* vormt die spanning de basis voor absurde seksuele escapades, maar nog meer voor een reeks discussies over normaliteit, (seksuele) identiteit en de talige hokjes waarin we die vastleggen. Moeten we de stilte rond

seksualiteit wel doorbreken, als die zich bij uitstek niet in woorden laat vatten? Mag je als blanke heteroman, ook al ben je beroeps-acteur, een zwarte queer spelen?

Zoals vanouds vlecht De Koe zulke vragen aaneen met taal filosofische hersenspinsels, relativerende grappjes en beschouwingen over het toneelspelen. *Seks(e)(n)* brengt het slimme, amusante metatheater waarin het gezelschap al langer excelleert.

Dat bezorgt je nu en dan een déjà-vugevoel, zoals bij de knip-oogjes over de voorstelling zelf ("Wanneer begint het eigenlijk?"). Subtieler wordt het wanneer de prima acteurs hun vragen op scherp stellen via breed uitwaaiende gesprekken, van lgbt+ tot die dekselse Van Noten. Met als gemene deler de hamvraag: wie mag nu precies spreken over wie?

Aan het eind wordt die vraag extra betekenisvol, als #MeToo binsluipert en Van den Eede niet alleen moet aanvaarden dat er beknibbeld wordt op zijn speelruimte als heteroman, maar daarover ook een ondubbelzinnige uitbarsting van Broods (wars van alle De Koe-esthetiek) moet verduren. Ontroerend en krachtig hoe het gezelschap daar ook de eigen prikkeldraad onder spanning zet.

GILLES MICHIELS

'Seks(e)(n)' is amusant metatheater waarin De Koe excelleert. ● Koen Broos